

רע"פ 3672/22 - מוסך ליעד שחר בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3672/22

לפני: כבוד הרשמת ליאור משאלי שלומאי

המבקשת: מוסך ליעד שחר בע"מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

**עמדת המבקשת באשר לסיווג ההליך מיום
7.7.2022; עמדת המשיבה מיום 7.7.2022**

החלטה

1. ההליך דנן הועבר לעיוני לצורך סיווגו הנכון - כערעור בזכות או כבקשת רשות ערעור.
2. נגד המבקשת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה של שימוש אסור בקרקע חקלאית מוכרזת. בהחלטה מיום 22.1.2022, קיבל בית משפט השלום בכפר סבא את בקשת המדינה, והורה על הפסקת שימוש וסגירת העסק של המבקשת במקרקעין הנדונים (להלן: ההחלטה הראשונה). בהחלטה מיום 26.3.2022 דחה בית משפט השלום את בקשת המבקשת לעיון חוזר בהחלטתו הראשונה (להלן: ההחלטה השנייה).
3. ביום 30.3.2022 הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד ערעור על ההחלטה הראשונה ועל ההחלטה השנייה, אך משחלף המועד להגשת הערעור על ההחלטה הראשונה, הגישה המבקשת ביום 4.4.2022 בקשה להארכת מועד להגשתו. בהחלטה מיום 1.5.2022 דחה בית המשפט המחוזי (כב' השופטת א' פינק; עתפ"ב 66494-03-22) את בקשת המבקשת להארכת מועד להגשת הערעור.

4. המבקשת הגישה בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי האמורה, ובהחלטה מיום 7.6.2022 הועבר ההליך ללשכת הרשמות לשם סיווגו.

5. לאחר שהתבקשו עמדות הצדדים באשר לסיווגו הנכון של ההליך, טענה המבקשת כי עומדת לה זכות ערעור על ההחלטה בגדרה נדחתה בקשתה להארכת מועד להגשת ערעור על ההחלטה הראשונה. לצד זאת נטען, כי במסגרת החלטת בית המשפט המחוזי, אף נדחה לגופאף ערעורה של המבקשת על ההחלטה השנייה, וחלק זה בהחלטה דורש רשות ערעור. ואולם, לטענת המבקשת, מאחר שעיקר הטענות מטעמה מופנה כלפי ההחלטה הראשונה של בית משפט השלום, הרי שיש לדון בטענותיה כולן במסגרת ערעור בזכות.

6. המדינה סבורה אף היא כי על החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את בקשת המבקשת להארכת מועד להגשת ערעור – עומדת למבקשת זכות ערעור. המדינה מציינת כי היא אף מסכימה לראות בבקשת רשות הערעור שהוגשה על-ידי המבקשת הודעת ערעור.

7. לאחר העיון בטענות הצדדים ובבקשה עצמה, אף אני סבורה כי למבקשת עומדת זכות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי.

8. כבר נפסק בעבר כי אופן ההשגה על החלטה הדוחה בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דין – הוא על דרך של ערעור בזכות (ראו: רע"פ 8274/99 חילף נ' מדינת ישראל (2.2.2000); ע"פ 2983/19 פחמאוי נ' מדינת ישראל (11.6.2019); רע"פ 1547/22 נועם נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה יהוד מונסון (25.4.2022); אולם ראו העמדה המסתייגת שהובעה בע"פ 6955/15 בלאו נ' עיריית חיפה, פסקה 7 (16.6.2016)). החלטתו הראשונה של בית משפט השלום היא למעשה פסק דין שבגדרו ניתן צו הפסקת שימוש וסגירת עסק. משכך, למבקשת עומדת זכות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי שבגדרה נדחתה בקשתה להארכת מועד להגשת ערעור על החלטה זו של בית משפט השלום.

9. כאמור, לטענת המבקשת, בית המשפט המחוזי דחה לגופו את ערעורה על ההחלטה השנייה של בית משפט השלום, ומשכך בכל הנוגע לחלק זה, עליה להגיש בקשת רשות ערעור. ואולם, לא ראיתי להידרש לטענה זו, שכן כבר נפסק בעבר כי משעה שנמצא שלבעל דין זכות ערעור על חלק מסוים בפסק דין, משתרעת זכות זו גם על יתר רכיבי פסק הדין. הובהר כי הטעם לכלל האמור הוא הרצון להימנע מפירוק כל פסק דין לגורמיו והשאפה לנצל באופן יעיל את משאבי המערכת השיפוטית. עוד הובהר כי כלל זה אף עולה בקנה אחד עם השאיפה ליצור כללים דיוניים "ידידותיים למשתמש" (ראו והשוו: רע"א 7141/18 המועצה המקומית תעשייתית נאות חובב נ' י.מ. הנדסה אופטית בע"מ (11.12.2018); רע"א 7965/21 פיינזילבר נ' ס.ע.מ.ר. נכסים ואחזקות בע"מ (13.12.2021); ע"א 1622/22 זיו נ' נוריס מדיקל בע"מ, פסקה 8 (26.7.2022)). בענייננו, כאמור, משנמצא כי למבקשת זכות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי לדחות את בקשת הארכת המועד שהגישה, זכות זו משתרעת אף על יתר חלקי ההחלטה.

על כן, המזכירות מתבקשת לשנות את סיווג ההליך לערעור בזכות ולהמשיך טיפול כמקובל. 9371

ניתנה היום, ג' באב התשפ"ב (31.7.2022).

עמוד 2

ליאור משאלי שלומאי
ר ש מ ת
